

ΚΥΡΙΑΚΗ Δ' ΜΑΤΘΑΙΟΥ

28/06/2026

Πώς το θαύμα συναντά τον άνθρωπο...

Το Ευαγγέλιο της Κυριακής Δ' Ματθαίου (Μτθ. 8, 5-13) αναφέρει μια συγκλονιστική περίπτωση θεραπείας ενός νέου ανθρώπου από τον Χριστό μας. Ερχόμενος ο Κύριος στην πόλη της Καπερναούμ, Τον υποδέχεται ένας Ρωμαίος αξιωματικός γονυπετής, παρακαλώντας Τον να θεραπεύσει τον δούλο του, που βρισκόταν στο κρεβάτι του πόνου, «δεινῶς βασανιζόμενος» (Μτθ. 8, 6).

Την εποχή στην οποία αναφερόμαστε, η Ρωμαϊκή Αυτοκρατορία αποτελεί την παγκόσμια υπερδύναμη της εποχής εκείνης. Ο ρωμαϊκός στρατός αποτελείται από σκληροτράχηλους στρατιώτες, που έναν σκοπό έχουν στη ζωή τους: να κατακτήσουν, να επιβληθούν και να αυξήσουν τη δύναμη της Ρώμης. Ο Ρωμαίος Εκατόνταρχος αποτελεί έναν κρίκο της αλυσίδας αυτής της υπερδυνάμεως. Αυτό όμως δεν τον εμποδίζει, μαθαίνοντας πως ο Χριστός βρίσκεται στην πόλη του, να σταθεί γονυπετής μπροστά Του, ικετεύοντάς Τον να θεραπεύσει όχι το παιδί του, αλλά τον δούλο του.

Πόσο αγνή καρδιά έχει αυτός ο φαινομενικά σκληροτράχηλος στρατιωτικός, ώστε να ικετεύει για τον δούλο του! Πόση ευγένεια ψυχής διαθέτει αυτός ο άνθρωπος που στέκει μπροστά στον Χριστό μας, υψώνοντας ικέτιδες χείρες!

Άφωνοι παραμένουν οι παριστάμενοι, οι οποίοι αδυνατούν να κατανοήσουν το γεγονός. Εκείνος όμως που βλέπει στις καρδιές των ανθρώπων δεν διστάζει να απαντήσει στο αίτημα του ανθρώπου. Γνωρίζει αυτό που δεν γνωρίζουν οι άλλοι ότι πρόκειται να συμβεί. Διαβεβαιώνει τον Εκατόνταρχο πως θα πάει ο ίδιος στο σπίτι του για να θεραπεύσει τον πάσχοντα άνθρωπο.

Εκείνος, με πόση ταπείνωση, Του απαντά με τον μνημειώδη λόγο που έμεινε για πάντα στον χρόνο, διασωσμένος από το χέρι του Ευαγγελιστού Ματθαίου:

«Κύριε, οὐκ εἰμὶ ἰκανὸς ἵνα μου ὑπὸ τὴν στέγην εἰσέλθης· ἀλλὰ μόνον εἶπὲ λόγῳ, καὶ ἰαθήσεται ὁ παῖς μου» (Μτθ. 8, 8).

«Δεν είμαι άξιός να περάσεις το κατώφλι του σπιτιού μου», λέει στον Χριστό.

Όταν η μεγάλη αρετή της ταπεινώσεως συνδυάζεται με τη δύναμη της πίστεως, το αποτέλεσμα είναι το θαύμα στη ζωή του ανθρώπου.

Ο Εκατόνταρχος, χωρίς ο ίδιος εκείνη τη στιγμή να το γνωρίζει, έμελλε να γίνει διαχρονικό παράδειγμα όχι μόνο της ταπεινώσεως αλλά και της άδολης πίστεως, εκείνης που συγκινεί τον ίδιο τον Θεό.

Δίκαια, λοιπόν, ο Χριστός επιβραβεύει την πίστη του ανθρώπου, έργω και λόγω, αφού αφενός μεν θαυμάζει τη δύναμη της πίστεώς του και αφετέρου θεραπεύει τον πάσχοντα άνθρωπο με μία μόνο φράση Του, αρκετή όμως για να κινήσει ακόμη και βουνά:

«Πήγαινε, και θα γίνει όπως πίστεψες».

Το θαύμα συντελείται. Ο άνθρωπος θεραπεύεται και ο πιστός δικαιώνεται.

Ακούει ο Θεός τους ανθρώπους! Η πίστη διαθέτει τη δύναμη να ανατρέπει τη λογική. Πολλά πράγματα που δεν χωρά ο ανθρώπινος νους μπορούν να συμβούν με τη δύναμη της πίστεως. Ακόμη και στις στιγμές της αμφιβολίας, το θαύμα επιτελείται στον άνθρωπο που αφήνει την καρδιά του να ξεχειλίσει από ευγνωμοσύνη προς τον Θεό.

Ο Εκατόνταρχος προσεγγίζει τον Χριστό μας με την απόλυτη βεβαιότητα ότι θα επιτελεσθεί αυτό που με τόση πίστη ζητά από Εκείνον. Τα ανθρώπινα μάτια αδυνατούν να δουν αυτό που βλέπει ο Θεός στις άδολες και αγνές ψυχές των ανθρώπων.

Πίστεψε, λοιπόν! Και αυτό που πιστεύεις θα γίνει!

π. Θωμάς Ανδρέου